KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2018/1570

av den 18 oktober 2018

om avslutande av förfarandet beträffande import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 14.1,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/476 av den 11 mars 2015 om de åtgärder som unionen får vidta till följd av en rapport som antagits av Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan när det gäller antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder ([2]) (nedan kallad *WTO-bemyndigandeförordningen*), särskilt artiklarna 1 och 2, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 28 maj 2013 införde kommissionen genom förordning (EU) nr 490/2013 en provisorisk antidumpningstull (tidigare kallad *preliminär antidumpningstull*) på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*) ([3]).

(2) Den 19 november 2013 införde rådet genom genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (nedan kallad *förordningen om slutgiltig tull*) ([4]).

(3) Den 15 september 2016 meddelade Europeiska unionens tribunal (nedan kallad *tribunalen*) domarna i målen T-80/14, T-111/14–T-121/14 ([5]) och T-139/14 ([6]) (nedan kallade *domarna*) och ogiltigförklarade artiklarna 1 och 2 i förordningen om slutgiltig tull i den mån de är tillämpliga på sökandena i dessa mål (nedan kallade *de berörda exporterande tillverkarna*) ([7]).

(4) Europeiska unionens råd hade ursprungligen överklagat domarna. Efter rådets beslut att återkalla sina överklaganden, togs dock målen bort från domstolens register den 2 mars och den 5 mars 2018 ([8]). Följaktligen har domarna blivit slutgiltiga och bindande från dagen för meddelande.

(5) Tribunalen slog fast att institutionerna underlåtit att styrka att det fanns väsentliga snedvridningar av priserna på de viktigaste råvaror som används för produktion av biodiesel i Argentina och Indonesien till följd av ett differentierat exportskattsystem som tillämpar olika skattesatser på råvaror och på biodiesel. Den slog fast att institutionerna inte borde ha utgått från att priset på råvaror inte på ett rimligt sätt avspeglades i uppgifterna hos de argentinska och indonesiska exporterande tillverkare som undersökts, och borde inte ha bortsett från dessa uppgifter när de konstruerade ett normalvärde för biodiesel som producerats i Argentina och Indonesien.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT L 83, 27.3.2015, s. 6.
([3]) EUT L 141, 28.5.2013, s. 6.
([4]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 av den 19 november 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 315, 26.11.2013, s. 2).
([5]) Domar av den 15 september 2016 i mål T-80/14, PT Musim Mas mot rådet, mål T-111/14 Unitec Bio SA mot Europeiska unionens råd, förenade målen T-112/14 – T-116/14 och T-119/14, Molinos Río de la Plata m.fl. mot Europeiska unionens råd, mål T-117/14, Cargill SACI mot Europeiska unionens råd, mål T-118/14, LDC Argentina SA mot Europeiska unionens råd, mål T-120/14, PT Ciliandra Perkasa mot Europeiska unionens råd, mål T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mot Europeiska unionens råd (EUT C 402, 31.10.2016, s. 28).
([6]) Mål T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia och PT Wilmar Nabati Indonesia mot Europeiska unionens råd (EUT C 392, 24.10.2016, s. 26).
([7]) De argentinska exporterande tillverkarna Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), och de indonesiska exporterande tillverkarna PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Beslut av domstolens ordförande av den 15 februari 2018 i de förenade målen C-602/16 P och C-607/16 P till C-609/16 P, och av den 16 februari 2018 i mål C-603/16 P till C-606/16 P.

(6) Den 26 oktober 2016 antog Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan (nedan kallat *tvistlösningsorganet*) rapporten från panelen, i dennas ändrade lydelse enligt överprövningsorganets rapport (nedan kallade *den argentinska rapporten*) ([1]) i tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (DS473).

(7) Den 28 februari 2018 antog tvistlösningsorganet även rapporten från panelen i tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Indonesien (DS480) (nedan kallad *den indonesiska rapporten*) ([2]). Varken Indonesien eller EU överklagade rapporten.

(8) I rapporterna rörande Argentina och Indonesien (nedan kallade *rapporterna*), konstaterades bl.a. att EU handlat i strid mot följande:

— Artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal genom att tillverkningskostnaden inte beräknades för den produkt som undersöks på grundval av tillverkarens bokföring.

— Artikel 2.2 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel VI:1 b ii) i Gatt 1994 genom att tillverkningskostnaden i Argentina och Indonesien inte användes när normalvärdet för biodiesel konstruerades.

— Artikel 9.3 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel VI.2 i Gatt 1994 genom att antidumpningstullar införts som överskrider den dumpningsmarginal som borde ha fastställts i enlighet med artikel 2 i WTO:s antidumpningsavtal respektive artikel VI.1 i Gatt 1994.

(9) I rapporten om Indonesien konstaterade panelen dessutom att EU hade agerat i strid med:

— Artikel 2.2.2 iii och 2.2 i WTO:s antidumpningsavtal genom att inte fastställa den vinst som normalt görs av andra exportörer eller tillverkare på försäljning av produkter inom samma allmänna produktkategori på den inhemska marknaden i ursprungslandet.

— Artikel 2.3 i WTO:s antidumpningsavtal genom att underlåta att konstruera exportpriset för en indonesisk exporterande tillverkare, P.T. Musim Mas, på grundval av det pris till vilket den importerade biodiesel som tillverkats av P.T. Musim Mas första gången såldes vidare till oberoende köpare i unionen.

— Artikel 3.1 och 3.2 i WTO:s antidumpningsavtal, genom att inte fastställa förekomsten av betydande prisunderskridande när det gäller importen från Indonesien.

(10) Panelen rekommenderade att tvistlösningsorganet begär att Europeiska unionen anpassar sina åtgärder i enlighet med WTO:s antidumpningsavtal och Gatt 1994.

(11) Till följd av de argentinska rapporterna inledde kommissionen en översyn ([3]) enligt artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/476 ([4]) (nedan kallad *översynen*). När översynen inleddes meddelade kommissionen att den ansåg det lämpligt att undersöka följderna av slutsatserna i de argentinska rapporterna även för de åtgärder som införts på biodiesel från Indonesien, eftersom de rättsliga tolkningarna i de argentinska rapporterna förefaller vara relevanta även för undersökningen beträffande Indonesien.

(12) Vid översynen mottog kommissionen emellertid ett antal synpunkter från berörda parter, särskilt i fråga om tillämpligheten av tolkningen av de argentinska rapporterna på åtgärder avseende biodiesel från Indonesien. Kommissionen ansåg att analysen av synpunkterna avseende Indonesien krävde mer tid, och beslutade att inte inkludera en granskning av Indonesien i ändringsförordningen, utan i stället hålla översynen öppen i fråga om Indonesien.

(13) Den 18 september 2017 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2017/1578 om ändring av förordningen om slutgiltig tull (nedan kallad *ändringsförordningen*) i den mån argentinska exporterande tillverkare var berörda ([5]).

([1]) WTO, överprövningsorganets rapport, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, av den 6 oktober 2016, och WTO, panelens rapport, WT/DS473/R, av den 29 mars 2016.
([2]) WTO, panelens rapport av den 25 januari 2018, WT/DS480/R.
([3]) Tillkännagivande om inledande i fråga om gällande antidumpningsåtgärder beträffande import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien efter rekommendationerna och utslagen från Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan i tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel (DS473) (EUT C 476, 20.12.2016, s. 3).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/476 av den 11 mars 2015 om de åtgärder som unionen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan när det gäller antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder (EUT L 83, 27.3.2015, s. 6).
([5]) Genomförandeförordning (EU) 2017/1578 av den 18 september 2017 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 239, 19.9.2017, s. 9).

(14) Tribunalens ogiltigförklaring av de normativa delarna i förordningen om slutgiltig tull vad beträffar de berörda exporterande tillverkarna påverkar också giltigheten hos ändringsförordningen. Eftersom ändringsförordningen ändrade den förordning vars normativa delar hade ogiltigförklarats, har även ändringsförordningen blivit ogiltig för de berörda exporterande tillverkarna, och är inte längre tillämplig på dessa.

(15) Den 28 maj 2018 offentliggjordes ett tillkännagivande ([1]) om återupptagande av den ursprungliga undersökningen beträffande import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien som ledde till antagandet av förordningen om slutgiltig tull (nedan kallat *tillkännagivandet*). Samtidigt avslutades den pågående översynen beträffande Indonesien.

(16) Enligt domstolens rättspraxis kan förfarandet för att ersätta en ogiltigförklarad rättsakt återupptas vid den tidpunkt då rättsstridigheten uppstod. Unionens institutioner har möjlighet att när de följer domarna avhjälpa de delar av den ursprungliga förordningen som ledde till dess ogiltigförklaring med avseende på de berörda exporterande tillverkarna ([2]).

(17) Kommissionen ska respektera såväl domslutet i domen som de domskäl som föranlett domslutet och som utgör det nödvändiga stödet för detta, på så sätt att domskälen är nödvändiga för att fastställa den exakta innebörden av domslutet. Övriga konstateranden i förordningen om slutgiltig tull vilka inte bestreds inom de angivna tidsfristerna, eller vilka bestreds men där invändningarna inte godtogs i tribunalens domar, och vilka därför inte ledde till att förordningen om slutgiltig tull ogiltigförklarades, är fortfarande giltiga ([3]).

(18) För att uppfylla sina skyldigheter beslutade kommissionen att återuppta det aktuella antidumpningsförfarandet vid exakt den tidpunkt där rättsstridigheten skedde och att se över den metod som används för att konstruera ett normalvärde.

(19) Tillkännagivandet inkluderade i sitt tillämpningsområde tribunalens resonemang i domarna för de berörda exporterande tillverkarna och möjligheten att utvidga resultaten till alla exporterande tillverkare i Argentina och Indonesien. Dessutom har man tagit hänsyn till resultaten av WTO:s paneler och överprövningsorgan, i fråga om både Argentina och Indonesien i syfte att anpassa de åtgärder som befunnits oförenliga med WTO i full överensstämmelse med WTO-avtalen, i enlighet med artikel 19.1 i Överenskommelsen om tvistlösning.

(20) I tillkännagivandet uppmanade kommissionen de berörda exporterande tillverkarna och unionsindustrin att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet.

(21) Alla berörda parter som begärde det inom den tidsfristen och som visade att det fanns särskilda skäl till att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

(22) Synpunkter mottogs från European Biodiesel Board (EBB), fem exporterande tillverkare i Indonesien samt myndigheterna i Indonesien.

2. GENOMFÖRANDET AV TRIBUNALENS DOMAR OCH AV WTO:s AVGÖRANDEN

(23) Kommissionen har möjlighet att åtgärda de inslag i förordningen om slutgiltig tull som ledde till att den ogiltigförklarades, och samtidigt inte ändra de delar av bedömningen som inte påverkas av domarna ([4]).

(24) Såsom anges i tillkännagivandet gjorde kommissionen en ny bedömning av de slutgiltiga resultaten från den ursprungliga undersökningen med beaktande av slutsatserna från WTO:s paneler och överprövningsorgan avseende både Argentina och Indonesien. Kommissionen beslutade att utvidga slutsatserna till alla exporterande tillverkare i Argentina och Indonesien. Denna nya bedömning gjordes på grundval av uppgifter som samlades in under den ursprungliga undersökningen och uppgifter som mottogs av berörda parter efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande.

(25) En indonesisk exporterande tillverkare, Wilmar, har före och efter tillkännagivandet gjort gällande att det inte finns någon rättslig grund för att återuppta undersökningen med avseende på Wilmar, eftersom tribunalen hade

([1]) Tillkännagivande rörande tribunalens domar av den 15 september 2016 i målen T-80/14, T-111/14 – T-121/14 och T-139/14 beträffande rådets genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien, efter rekommendationerna och utslagen från Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan i tvisterna DS473 och DS480 (EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel) (EUT C 181, 28.5.2018, s. 5).
([2]) Mål C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mot Europeiska unionens råd, REG 2000, s. I-08147.
([3]) Mål C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, punkt 87.
([4]) Mål C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mot Europeiska unionens råd, REG 2000, s. I-08147.

ogiltigförklarat förordningen om slutgiltig tull i dess helhet för det företaget. Enligt artikel 266 i EUF-förordningen ska den institution vars rättsakt har förklarats ogiltig vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa tribunalens dom. Dessutom måste EU se till att de antidumpningsåtgärder som införts på import av biodiesel från Indonesien är förenliga med rekommendationerna och utslagen i rapporterna från Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan. För att undersöka vilka åtgärder som bör vidtas för att följa tribunalens dom och WTO:s avgöranden var det nödvändigt att återuppta undersökningen vid den tidpunkt då rättsstridigheten konstaterades för båda länderna och för alla berörda exporterande tillverkare. Att en åtgärd ogiltigförklaras helt eller delvis är irrelevant när det gäller att fastställa huruvida kommissionen till följd därav återigen måste utreda alla aspekter av den undersökning som föregick den ogiltigförklarade rättsakten. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(26) Den ursprungliga undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från den 1 juli 2011 till den 30 juni 2012 (nedan kallad *undersökningsperioden*). När det gäller de parametrar som är av betydelse för skadebedömningen undersöktes uppgifter för perioden från och med den 1 januari 2009 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

3. **BERÖRD PRODUKT**

(27) Den produkt som berörs är fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning med ursprung i Argentina och Indonesien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (nedan kallad *den berörda produkten* vanligen kallad *biodiesel*).

(28) Varken tribunalens domar eller rapporterna påverkar undersökningsresultaten i skälen 16–27 i förordningen om slutgiltig tull avseende den berörda produkten och den likadana produkten.

4. **FASTSTÄLLANDE AV NORMALVÄRDET OCH BERÄKNING AV DUMPNINGSMARGINALERNA**

(29) Kommissionen gjorde en ny bedömning av den ursprungliga undersökningens slutsatser vad gäller kostnader, vinsttak och dubbelräkning.

4.1 **Kostnadsjustering**

(30) Tribunalens domar och WTO:s avgöranden som anges i skäl 8 avser samtliga den kostnadsjustering som utförts av unionens institutioner i förordningen om slutgiltig tull.

(31) Såsom nämns i skäl 28 i förordningen om slutgiltig tull fastslog kommissionen att normalvärdet måste konstrueras, eftersom den inhemska försäljningen inte ansågs ske vid normal handel. Denna slutsats har inte bestridits och fortsätter att gälla. Ingen berörd part invände heller mot denna slutsats under den aktuella översynen.

(32) I skälen 29–34 i förordningen om slutgiltig tull konstaterade kommissionen att skillnaderna i de exportskatter som införts av Indonesien på den viktigaste insatsråvaran (rå palmolja i Indonesien och sojabönolja och sojabönor i Argentina), och de som tillämpas på den färdiga produkten (biodiesel), har pressat ned de inhemska priserna i Indonesien och Argentina och därför bör beaktas när normalvärdet konstrueras.

(33) När normalvärdet konstruerades ersatte kommissionen därför de kostnader för den viktigaste råvaran som angavs i de exporterande tillverkarnas bokföring med referenspriser som offentliggjorts av de behöriga myndigheterna i de berörda länderna.

(34) Vidare baserade kommissionen sina slutsatser i den ursprungliga undersökningen på tolkningen att artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal ger den undersökande myndigheten rätt att avstå från att använda uppgifter från de exporterande tillverkarna, om den anser att de antingen i) är oförenliga med god redovisningssed, eller ii) inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten (se skälen 42 och 72 i förordningen om slutgiltig tull).

(35) Panelen och överprövningsorganet anser i de argentinska och indonesiska rapporterna att kommissionen inte har lämnat en tillräcklig rättslig grund enligt artikel 2.2.1.1 för att dra slutsatsen att de indonesiska och argentinska tillverkarnas bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för produktion och försäljning av biodiesel eller för att bortse från de relevanta kostnaderna i denna bokföring när normalvärdet för biodiesel konstruerades.

(36) Till följd av de argentinska rapporterna beräknade kommissionen på nytt normalvärdet för exporterande tillverkare i Argentina med hjälp av den metod som beskrivs i skälen 40–49 för Argentina i förordningen om provisorisk tull ([1]). Som förklaras i skälen 11 och 12 beräknade kommissionen även inledningsvis på nytt normalvärdet för exporterande tillverkare i Indonesien med hjälp av den metod som beskrivs i skälen 60–65 för Indonesien i förordningen om provisorisk tull ([1]). Kommissionen tillämpade nu denna metod för båda länderna.

(37) I sina inlagor som lämnades efter återupptagandet av föreliggande fall gjorde EBB gällande att rapporterna inte hindrade kommissionen från att göra en justering för råvarukostnaderna när normalvärdet konstruerades, förutsatt att den var tillräckligt motiverad. Samma påstående gjordes under översynen efter de argentinska rapporterna, och avvisades av kommissionen eftersom ett godkännande inte skulle vara i linje med slutsatserna i rapporterna, som förklaras i skälen 43–53 i ändringsförordningen. Eftersom den förklaringen förblir giltig efter den indonesiska rapporten fortsatte kommissionen att avvisa detta påstående.

(38) Av anledningar som förklaras i skälen 44 och 64 i förordningen om provisorisk tull ansågs inte den inhemska försäljningen i något av länderna ha skett vid normal handel, och normalvärdet för den likadana produkten måste konstrueras i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen. Detta gjordes genom att försäljningskostnader, allmänna kostnader och administrationskostnader samt en skälig vinstmarginal lades till de justerade tillverkningskostnaderna under undersökningsperioden.

(39) Såsom förklaras i skälen 46 och 65 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen att vinsten inte kunde beräknas på faktiska uppgifter från de företag i Indonesien som ingår i urvalet. Därför fastställdes tillägget för vinst när normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen utifrån den rimliga vinst som en ung och innovativ kapitalintensiv industri av denna typ kan uppnå under normala konkurrensförhållanden på en fri och öppen marknad, dvs. 15 % av omsättningen.

(40) I de WTO-fall som rör Argentina och Indonesien ifrågasattes fastställandet av en vinstmarginal på 15 % av båda länderna som hävdade att tillägget för vinst inte grundades på en ”rimlig metod” i enlighet med artikel 2.2.2 iii i antidumpningsavtalet. I båda fallen fann WTO:s instanser att EU inte hade agerat i strid med WTO:s antidumpningsavtal i detta avseende. Den vinstmarginal som användes för att konstruera normalvärdet förblir därför 15 %.

(41) En exporterande tillverkare i Indonesien, PT Cermerlang Energi Perkasa, hävdade i sin inlaga att kommissionen borde basera sin beräkning på uppgifter från tillverkarna i urvalet, eller i varje fall inte automatiskt tillämpa artikel 2.6 c i grundförordningen. Efter offentliggörandet upprepade tillverkaren påståendet. Såsom förklaras i skäl 40, hade dock WTO:s instanser redan i rapporterna konstaterat att kommissionens anlitande av och tillämpningen av denna artikel inte var oförenlig med WTO:s regler. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

4.2 **Vinsttak**

(42) Även om WTO-panelen hade bekräftat EU:s fastställande av vinst enligt artikel 2.2.2 iii i antidumpningsavtalet, ansåg den i den indonesiska rapporten att när en myndighet fastställer vinst på grundval av någon annan rimlig metod i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen, kräver antidumpningsavtalet att den ser till att vinsten inte kommer att överstiga den vinst som normalt görs av andra exportörer i samma generella produktkategori i landet. Panelen anser att EU har misslyckats med att inrätta ett sådant vinsttak.

(43) För att fastställa det vinsttak som krävs enligt artikel 2.2.2 iii i antidumpningsavtalet måste det fastställas vilka företag som tillverkar produkter som kan klassificeras i ”samma allmänna kategori” som biodiesel.

(44) I den indonesiska rapporten noterade panelen i punkt 7.62 att det ”i artikel 2.2.2 iii i antidumpningsavtalet anges inte något särskilt krav på hur en undersökande myndighet ska fastställa vilka produkter som ingår i samma allmänna produktkategori, för att fastställa ”den vinst som normalt görs”. Vi instämmer med Europeiska unionen att det inte finns någon skyldighet att tolka tillämpningsområdet för produkter i samma allmänna produktkategori”. I punkt 7.63 tillade panelen: ”vi anser att en rimlig och objektiv myndighet kan konstatera att samma allmänna produktkategori är en snävare kategori”.

([1]) EUT L 141, 28.5.2013, s. 6.

(45) På grundval av resultaten från den indonesiska rapporten granskade kommissionen på nytt de tillgängliga uppgifter som kan användas för att fastställa ett vinsttak för både Argentina och Indonesien. Den ansåg att det finns två uppsättningar av uppgifter tillgängliga som skulle omfattas av samma allmänna produktkategori.

(46) Den första uppsättningen uppgifter tillhandahölls av företagen i urvalet under den ursprungliga undersökningen. I artikel 2.2.2 i WTO:s antidumpningsavtal anges att vinsten för ”den undersökta exportören eller tillverkaren” begränsas enligt artikel 2.2.2 iii genom att den vinst som normalt görs av ”andra exportörer eller tillverkare på försäljning av produkter i samma allmänna produktkategori”. Den snävaste tolkningen av samma allmänna produktkategori enligt denna artikel skulle begränsas till exakt samma produkt, dvs. biodiesel. De uppgifter som behövs för att beräkna vinsttaket baserat på de vinster som görs av tillverkare av biodiesel i Indonesien och Argentina är lätt tillgängliga för kommissionen, eftersom dessa hade lämnats till kommissionen av de företag som ingick i urvalet under den ursprungliga undersökningen.

(47) Det faktum att de vinster som faktiskt gjorts av företagen i urvalet inte hade använts för att fastställa en vinstmarginal för var och en av dessa tillverkare i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen hindrar inte kommissionen från att använda dessa uppgifter för att fastställa vinsttaket enligt artikel 2.6 c. Detta framgår av panelens ordalydelse i punkt 7.65 i den indonesiska rapporten där panelen inte godtar argumentet att ”vinst som normalt görs” i artikel 2.2.2 iii i antidumpningsavtalet innebär att en utredare kan bortse från vinsten på den försäljning som inte anses förenlig med normala affärsmetoder. En indonesisk exporterande tillverkare, PT Cermerlang Energi Perkasa, hävdade också i sin inlaga att kommissionen, på grundval av den indonesiska rapporten, vid beräkningen av vinsttaket inte får bortse från den vinst som härrör från den inhemska försäljningen av biodiesel i Indonesien, med hänvisning till att den senare inte kan anses ske vid normal handel.

(48) I enlighet med denna snäva tolkning av produktkategorin, dvs. biodiesel, beräknade kommissionen vinsttaket för en enskild tillverkare med hjälp av den vinst som uppnåtts av de andra tillverkarna i undersökningen. För att exempelvis beräkna vinsten för den indonesiska tillverkaren Wilmar, användes den vägda genomsnittliga vinst som uppnåtts av de andra undersökta och kontrollerade indonesiska tillverkarna, P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas och P.T. Pelita. Omvänt användes för P.T. Ciliandra den vägda genomsnittliga vinst som uppnåtts av Wilmar P.T. Musim Mas och P.T. Pelita. Samma metod har använts för att beräkna ett vinsttak för de undersökta och kontrollerade argentinska tillverkarna.

(49) Den andra uppsättningen uppgifter omfattar uppgifter om tillverkare som inte ingår i undersökningen och som lämnades till kommissionen under den ursprungliga undersökningen. En av de indonesiska tillverkare som undersöktes vid den tidpunkten lade fram uppgifter från ett närstående företag på försäljning av biodiesel och mineraldiesel, samt försäljning av dieselolja och marin eldningsolja (nedan kallade *andra bränslen*). Vinstmarginalen för denna försäljning uppgavs vara 10,2 %. Om den användes som vinsttak skulle denna vinstmarginal sannolikt ha medfört inga eller minimala dumpningsmarginaler för alla företag i Indonesien. Dessa uppgifter tillhandahölls dock endast för en tillverkare i Indonesien, medan liknande uppgifter inte var tillgängliga för kommissionen från andra tillverkare i Indonesien och Argentina. Eftersom tillgängliga uppgifter därför inte kan tillämpas konsekvent på båda länderna, ansåg kommissionen att det var otillräckligt att använda uppgifter bara från en tillverkare i ett land för att fastställa vinsttaket. Inom den tidsram som var tillgänglig för kommissionen efter återupptagandet av undersökningen var det dessutom inte möjligt att kontrollera riktigheten i uppgifterna och de underliggande beräkningarna. Eftersom dumpningsvolymen i vilket fall enligt skäl 62 i sin helhet konstateras vara obetydlig, och att undersökningen följaktligen är avslutad för alla företag, ansåg kommissionen det inte nödvändigt att använda de icke kontrollerade rapporterade vinstuppgifterna för försäljning av blandningar av biodiesel med mineraldiesel i syfte att fastställa ett vinsttak. Kommissionen ansåg det i stället mer lämpligt att lita till de uppgifter som tillhandahållits och kontrollerats under den ursprungliga undersökningen.

(50) Två exporterande tillverkare i Indonesien, Wilmar och PT Pelita Agung Agrindustri, samt myndigheterna i Indonesien hävdade att kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning vid valet av uppgifter för att fastställa ett vinsttak begränsas av panelens resultat i den indonesiska rapporten. Efter offentliggörandet upprepade Wilmar detta påpekande. Enligt dessa berörda parter ska kommissionen använda sig av antingen vinsten från försäljning av biodiesel blandat med mineraldiesel, eller av vinsten på försäljningen av dieselbränslen och marin eldningsolja. Det finns dock inget i den indonesiska rapporten som hindrar kommissionen från att använda andra tillgängliga relevanta uppgifter. Panelen anför i punkt 7.70 att ”EU:s myndigheter kunde ha övervägt denna försäljning vid fastställandet av vinsttaket” och i punkt 7.72 att ”unionsmyndigheterna borde ha beaktat försäljningen av dieselbränslen och marin eldningsolja av [[***]] för att fastställa vinsttaket.” Användningen av ordet ”kan” och ”bör” av panelen i den indonesiska rapporten visar att panelen anser att

kommissionen måste överväga om dessa uppgifter kan användas för att fastställa ett vinsttak eller ej, snarare än att bortse från denna information på grundval av en felaktig tolkning av uttrycket ”vinst som normalt görs”. Denna försäljning har nu beaktats i skäl 49 och användningen av just denna försäljning ansågs varken lämplig eller nödvändig.

(51) I sina inlagor tillhandahöll EBB en alternativ uppsättning uppgifter som kommissionen kunde använda för att beräkna ett vinsttak. Dessa uppgifter rörde tre företag som inte tillverkade eller sålde den berörda produkten i ett av de länder som undersöktes under undersökningsperioden. På grundval av offentligt tillgängliga uppgifter och uppgifter från två av de exporterande tillverkarna i Indonesien, klargjordes att inget av de tre företagen är baserade i Indonesien, utan i Malaysia och Singapore. De uppgifter som tillhandahölls av EBB var aggregerade uppgifter från årsredovisningar och/eller resultaten för de berörda företagen och utgör vinstmarginaler för ett potentiellt brett spektrum av produkter och närstående företag.

(52) Kommissionen ansåg inte att dessa uppgifter lämpar sig för att fastställa ett vinsttak. Dessa företags huvudsakliga produkter är palmolja och produkter såsom fettsyror, glycerin, gödningsmedel, socker och melass, stearin, kakaosmör och oleokemiska produkter. Vissa företag tillhandahåller också icke relaterade tjänster såsom drift av bostadsfastigheter, likviditetsförvaltning eller järnvägsunderhåll. Dessa företags produkter kan inte anses ingå i samma allmänna produktkategori som den berörda produkten, dvs. biodiesel. Detta gäller särskilt produkten palmolja, eftersom denna råvara är den huvudsakliga insatsvaran vid tillverkningen av biodiesel. Kommissionen anser att införandet av denna produkt i samma allmänna kategori som biodiesel skulle innebära en alltför bred tolkning av denna kategori. Kommissionen avvisade därför användningen av de föreslagna uppgifterna.

(53) I en nyligen avslutad antidumpningsundersökning beträffande import av biodiesel från Indonesien till Förenta staterna hade de amerikanska myndigheterna beräknat en vinstmarginal på 6,15 % ([1]). Kommissionen undersökte huruvida denna siffra skulle kunna användas som vinsttak. Eftersom den härleddes ur resultaten från en tillverkare baserad i Tyskland, kunde kommissionen emellertid inte heller använda denna uppgift.

(54) Slutligen följer den metod som anges i skälen 46–48 logiken i artikel 2.2.2 iii i antidumpningsavtalet och använder de kända uppgifter som finns tillgängliga för kommissionen, utan behov av ytterligare utredning. Det anses därför att denna metod är den lämpligaste i detta fall.

(55) Tillämpningen av denna metod ger följande resultat. När det gäller Argentina hade alla berörda tillverkare en faktisk vinstmarginal på över 15 %, vilken användes i den ursprungliga undersökningen, såsom förklaras i skälen 39 och 40. Ett vägt genomsnitt av valfri kombination av dessa vinstmarginaler skulle därför alltid ge ett vinsttak på över 15 %. Detta innebär att den vinstmarginal på 15 % som fastställdes i den ursprungliga undersökningen är lägre än de enskilda vinsttaken och därför är den vinstmarginal som ska användas för att beräkna dumpningsmarginalerna.

(56) När det gäller Indonesien var de vinstmarginaler som faktiskt uppnåddes av de undersökta tillverkarna också över 15 % för alla, utom ett företag. Eftersom ett viktat genomsnitt används för beräkning av enskilda vinsttak medför denna vinstmarginal under 15 % vinsttak för vissa tillverkare som är lägre än 15 %, och kräver därför en justering nedåt av vissa av de vinstmarginaler som används för beräkningen av dumpningsmarginalerna. Vinsttaket för ett företag var högre än 15 %, vilket innebär att en vinstmarginal på 15 % fortfarande ska användas. De övriga tre företagen har vinsttak under 15 %, vilket betyder att de vinstmarginaler som används för att beräkna normalvärdet inte får överstiga detta tak. Tillämpningen av metoden ger följande resultat:

Tabell 1

Företag	Vinstmarginal
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) United States Department of Commerce, Investigation A-560-830, Memorandum, ”Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd”, 20 February 2018.

4.3 **Dubbel bokföring**

(57) I sin indonesiska rapport konstaterade panelen att EU hade underlåtit att konstruera exportpriset för en indonesisk exporterande tillverkare, P.T. Musim Mas, på grundval av det pris till vilket den importerade biodiesel som tillverkats av P.T. Musim Mas första gången såldes vidare till oberoende köpare i unionen, i enlighet med artikel 2.3 i antidumpningsavtalet.

(58) En viss typ av biodiesel (biodiesel baserad på destillat av palmoljefettsyror) är stödberättigande för ”dubbel bokföring” för uppfyllandet av EU:s bindande mål för blandning av biodiesel. På grund av detta behöver EU:s blandningsföretag bara använda hälften så mycket av denna typ av biodiesel för att uppfylla EU:s bindande mål för blandning av biodiesel. Eftersom denna typ av biodiesel därför är mer värdefull för kunderna, kan en tillverkare av biodiesel ta ut ett högre pris av kunden. I detta specifika fall gäller dubbelräkning viss export från P.T. Musim Mas till kunder i Italien. I den ursprungliga undersökningen hade EU bortsett från detta påslag när exportpriset för biodiesel konstruerades.

(59) Mot bakgrund av WTO:s slutsats att EU felaktigt hade bortsett från detta påslag som betalas av kunder i Italien, gjorde kommissionen en ny bedömning av sina beräkningar och justerade exportpriset för P.T. Musim Mas i enlighet med detta.

4.4 **De på nytt beräknade dumpningsmarginalerna**

(60) De reviderade tullsatserna för alla indonesiska och argentinska exportörer mot bakgrund av EU-tribunalens domar och resultaten och rekommendationerna i de indonesiska och argentinska rapporterna, uttryckta som cif-pris vid unionens gräns, före tull, är följande:

Tabell 2

Land	Företag	Dumpningsmarginal
Indonesien	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) Mot bakgrund av de höga negativa dumpningsmarginalerna för två av de fyra indonesiska företagen i urvalet, kontrollerade kommissionen huruvida den vägda genomsnittliga landsomfattande dumpningsmarginalen med beaktande av negativa marginaler var högre än miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen.

(62) Dumpningsmarginalen i urvalet av indonesiska tillverkare, uttryckt i procent av cif-värdet av exporten i urvalet, var 1,6 %, dvs. under miniminivån på 2 %.

(63) Med tanke på den landsomfattande minsta dumpningsmarginalen bör undersökningen avslutas utan åtgärder med avseende på import av biodiesel från Indonesien.

5. **REVIDERADE UNDERSÖKNINGSRESULTAT AVSEENDE SKADA MOT BAKGRUND AV RAPPORTERNA**

(64) I den argentinska rapporten konstaterades bl.a. att EU hade åsidosatt artikel 3.1 och 3.4 i antidumpningsavtalet vid sin bedömning av den dumpade importens inverkan på den inhemska industrin när det gäller produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande.

(65) I ändringsförordningen som antogs efter den argentinska rapporten behandlades denna fråga i skälen 87–123 ([1]). Varken tribunalens domar eller den indonesiska rapporten innehåller några undersökningsresultat som skulle nödvändiggöra en ny bedömning av denna analys, som därför fortfarande är giltig.

([1]) Genomförandeförordning (EU) 2017/1578 av den 18 september 2017 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 239, 19.9.2017, s. 9).

(66) Under den ursprungliga undersökningen ansågs det lämpligt att utföra en kumulativ bedömning av importen från Argentina och Indonesien, eftersom de villkor som anges i artikel 3.4 i grundförordningen vid denna tidpunkt var uppfyllda. Slutsatser om skada eller orsakssamband grundades därför på den kombinerade effekten av import av biodiesel från båda länderna. Dessa villkor är dock numera inte längre uppfyllda, eftersom det konstaterades att den landsomfattande dumpningsmarginalen för Indonesien låg under miniminivån på 2 %.

(67) Det behöver därför fastställas huruvida en analys av orsakssambandet som begränsas till den dumpade importen av biodiesel från Argentina skulle leda till att man konstaterade ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

5.1 **Slutsatser om skada**

(68) Den metod som ligger till grund för analysen av skada i förordningen om slutgiltig tull påverkas inte av domstolens domar eller den indonesiska rapporten vad gäller Argentina. De relevanta slutsatserna i förordningen om slutgiltig tull är därför fortfarande giltiga.

(69) Unionens sammanlagda tillverkning uppgick till omkring 9 052 871 ton under skadeundersökningsperioden, medan unionens förbrukning av biodiesel ökade med 5 %. Importen från Argentina ökade med totalt 41 % under skadeundersökningsperioden, medan marknadsandelen ökade från 7,7 % till 10,8 % under samma period. Även om priserna på importen av biodiesel från Argentina ökade under skadeundersökningsperioden, var de fortfarande lägre än unionsindustrins priser under samma period. Differensen mellan priserna från Argentina och unionens priser, uttryckt som en andel av unionsindustrins vägda genomsnittliga pris fritt fabrik, dvs. prisunderskridandemarginalen, uppgick till mellan 4,5 % och 9,1 %. Även om unionsindustrins lönsamhet var 3,5 % 2009 omvandlades den till förlust som uppnådde – 3,5 % under den ursprungliga undersökningsperioden (1 juli 2011–30 juni 2012).

(70) Analysen i förordningen om slutgiltig tull visar att unionsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen. Även om förbrukningen ökade förlorade unionsindustrin marknadsandelar och lönsamhet. Samtidigt vann importen marknadsandelar och underskred unionstillverkarnas priser.

5.2 **Reviderade resultat avseende orsakssamband**

(71) Såsom förklaras i punkt 5.1 konstaterades all import från Argentina till EU ske till dumpade priser under undersökningsperioden. Slutsatserna i förordningen om slutgiltig tull visade också att den dumpade lågprisimporten från Argentina ökade väsentligt i volym (41 % under den berörda perioden) och medförde en ökning av marknadsandelen med 3 procentenheter i slutet av den berörda perioden.

(72) Trots en ökad förbrukning med 5 % förlorade unionsindustrin 5,5 procentenheter av sin marknadsandel under skadeundersökningsperioden. Även om de genomsnittliga priserna på import av biodiesel från Argentina ökade med 54 % under skadeundersökningsperioden, var de fortfarande betydligt lägre än unionsindustrins priser under samma period. Den dumpade importen underskred unionsindustrins priser med en genomsnittlig underskridandemarginal på 8 % under undersökningsperioden.

(73) Eftersom undersökningen avslutades när det gäller Indonesien som förklaras i skälen 60–63, måste importen från Indonesien bedömas separat, som en ytterligare faktor som också kan ha vållat skada.

(74) De reviderade uppgifterna för import från tredje land (inbegripet Indonesien) ger följande översikt:

Tabell 3

		2009	2010	2011	UP
EU-tillverkarnas försäljning	Försäljningsvolym (i ton)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Index 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Marknadsandel	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Index 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	UP
Import från Argentina	Total import (ton)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Index 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Marknadsandel	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Index 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Import från Indonesien	Total import (ton)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Index 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Marknadsandel	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Övriga tredjeländer	Total import (ton)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Index 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Marknadsandel	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Importen från Förenta staterna, Norge och Sydkorea minskade betydligt efter införandet av åtgärder på import från Förenta staterna under 2009 och en undersökning av kringgående av import som avsändes från Kanada under 2010. Å andra sidan ökade importen från Indonesien sin andel från 1,4 % till 8,5 %, vilket motsvarade en ökning med 500 % under skadeundersökningsperioden. Samtidigt minskade unionsindustrins marknadsandel från 84,7 % till 79,2 %.

(76) På samma sätt mer än femdubblades importen från Indonesien under den berörda perioden, medan unionsindustrins försäljning minskade. En närmare inspektion visar att försäljningsvolymerna av import från Indonesien under 2010 ökade med 214 %. Samma år ökade dock unionsindustrins försäljningsvolym med 2 %. Det var först under det följande året som unionsindustrins försäljningsvolymer minskade kraftigt, vilket sammanföll med en ytterligare ökning på 119 % av importen från Indonesien från 2010 till 2011.

Tabell 4

Pris per ton (euro)	2009	2010	2011	UP
EU	797	845	1 096	1 097
Index 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentina	629	730	964	967
Index 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonesien	597	725	864	863
Index 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Övriga tredjeländer (exklusive Indonesien)	527	739	1 037	1 061
Index 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) De genomsnittliga priserna för import från Indonesien var dessutom mycket lägre än unionsindustrins priser och importen från Argentina under hela skadeundersökningsperioden. Eftersom det finns vissa skillnader mellan produkten från Indonesien och produkten på unionsmarknaden, måste detta exportpris dock anpassas för att återspegla konkurrensförhållandet mellan de två.

(78) I skälen 93–97 i förordningen om provisorisk tull hade kommissionen genomfört en prisjustering genom prisskillnaden på unionsmarknaden mellan försäljning av biodiesel vid filtrerbarhetstemperatur 13 (som återspeglar indonesisk kvalitet) och försäljning av biodiesel vid filtrerbarhetstemperatur 0 (som återspeglar EU:s kvalitet). Även efter denna justering underskred de indonesiska exportpriserna fortfarande unionspriserna med 4 %.

(79) Panelen i den indonesiska rapporten fann dock i punkterna 7.158–159 att denna prisanpassning inte korrekt återspeglar ”komplexiteten i konkurrensförhållandena” mellan importerad indonesisk biodiesel och den blandade produkt som säljs av unionsindustrin. Panelen tillhandahöll inte några mer exakta riktlinjer om metoden för att mäta detta förhållande.

(80) Kommissionen noterade att det finns ett mycket brett spektrum av möjligheter för att blanda olika typer av biodiesel med biodiesel från Indonesien för att uppnå en jämförbar EU-produkt. Det är därför inte rimligt att beräkna prisuppgifter för dessa olika typer av biodieselblandningar under undersökningsperioden. Dessutom anser de europeiska tillverkarna av biodiesel att den ursprungliga prisjusteringen, som medför ett underskridande på 4 %, korrekt återspeglade konkurrensförhållandet. Slutligen anger panelen själv i punkt 7.159 att en mer omfattande analys kunde ha motiverat slutsatsen att importen från Indonesien hade en betydande prisunderskridande inverkan på unionsindustrins blandade produkt. Kommissionen konstaterade därför att den indonesiska exporten under undersökningsperioden underskred EU:s priser med minst 4 %.

(81) I syfte att fastställa orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin vållats, måste det i enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen påvisas att den dumpade importen har vållat unionsindustrin väsentlig skada, medan den skada som vållas av andra kända faktorer inte tillskrivs den dumpade importen. Begreppet orsakssamband tolkas på ett sätt som är förenligt med WTO:s regler, vilket innebär att det måste fastställas om det finns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan för den inhemska industrin ([1]). I skäl 189 i förordningen om slutgiltig tull drogs slutsatsen att inga bevis hade lämnats som visar att effekten av andra faktorer, var för sig eller samlat, inte var så stor att den bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen från Argentina och Indonesien tillsammans och den skada som unionsindustrin lidit.

(82) Mot bakgrund av de faktiska omständigheterna och den reviderade analysen i skälen 71–80 efter det att analysen begränsats till import från Argentina, behövde denna slutsats också revideras.

(83) Under undersökningsperioden härrörde nästan hälften av all import till unionen från Indonesien till ett pris som underskred priserna i unionen, liksom de argentinska priserna. Ännu viktigare är att den exponentiella ökningen av importvolymerna från Indonesien och deras marknadsandelar har bidragit betydligt till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(84) Effekten av den indonesiska exporten lades till de övriga faktorer som anges i förordningen om provisorisk tull, bland annat unionsindustrins överkapacitet och självförvållad skada (skälen 132–140 i förordningen om provisorisk tull).

(85) På denna grundval drog kommissionen slutsatsen att effekten av importen av biodiesel från Indonesien till unionen och de övriga faktorer som anges i föregående skäl bidrog till den skada som unionsindustrin lidit i en sådan omfattning att det inte kan fastställas att det finns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från Argentina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(86) Efter tillkännagivandet hävdade EBB att arten av den skada som vållats av andra faktorer, inbegripet importen från Indonesien, inte minskar orsakssambandet mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och importen från Argentina. EBB hävdade vidare att kommission har tillämpat en inkorrekt standard i sin analys, enligt uppgift grundad på antagandet att dumpad import från Argentina skulle ha varit den huvudsakliga eller den enda orsaken till den väsentliga skadan och inte bara en av orsakerna till skadan. Enligt EBB:s uppfattning skulle det räcka att visa att importen från Argentina inverkade negativt på unionsindustrin, utan att importen skulle vara den enda eller viktigaste faktorn bakom skadan. Eftersom importvolymen från Argentina under skadeundersökningsperioden (2009 till mitten av 2012) var högre än importen från Indonesien, och eftersom Argentinas prisunderskridande gentemot unionsindustrins priser med 8 % var högre än Indonesiens

([1]) I enlighet med WTO:s avgörande i ärendet om EU:s utjämningsåtgärder för visst polyetentereftalat från Pakistan, i vilket överprövningsorganet fastställde att ”Huvudsyftet i en analys av orsakssambandet enligt artikel 15.5 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder för en undersökande myndighet är att fastställa huruvida det finns ett ”äkta och betydande orsakssamband” mellan den subventionerade importen och skadan för den inhemska industrin.” Rapport från överprövningsorganet, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, den 16 maj 2018, punkt 5.226.

prisunderskridande med 4 %, hade importen från Argentina enligt EBB en tydlig negativ inverkan på unionsindustrins situation, vilket är tillräckligt för att fastställa ett orsakssamband mellan dumpad import från Argentina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(87) I detta avseende påpekar kommissionen först att den redan har förklarat den rättsliga standard som tillämpats i skäl 81. I det skälet nämns inte någon ”huvudsaklig” anledning för orsaksanalysen. Den rättsliga standarden grundar sig på artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen, enligt vilken det ska påvisas att dumpad import vållar skada, medan andra kända faktorer också bör undersökas för att säkerställa att den vållade skadan som orsakas av andra faktorer inte tillskrivs den dumpade importen. För det andra finns det inget stöd i den rättsliga ramen för EBB:s påståenden att den relevanta prövningen skulle vara huruvida dumpad import har haft en ”negativ inverkan på unionsindustrin”. Den relevanta rättsliga prövningen är i stället att fastställa huruvida det fanns ”ett äkta och betydande orsakssamband” mellan den dumpade importen från Argentina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(88) Kommissionen anser att fakta i målet inte gör det möjligt att dra en sådan slutsats. År 2009 när unionsindustrin redan stod inför betydande import från Argentina, men endast låga importvolymer från Indonesien, låg dess lönsamhet på 3,5 %. När importen från Indonesien ökade väsentligt vändes lönsamheten till en förlust på – 2,5 % under den ursprungliga undersökningsperioden. I detta avseende är det viktigt att notera att importen från Indonesien under denna period ökade i betydligt snabbare takt än importen från Argentina (se tabell 3 ovan). Kommissionen anser därför att det faktum att EBB enbart förlitar sig på en jämförelse mellan underskridandemarginaler för importen från Indonesien (med anpassning för kvalitetsskillnader) respektive Argentina underlåter att till fullo och tillräckligt återspegla den inverkan som exporten från varje land hade på unionsindustrins situation, särskilt när det gäller lönsamheten.

(89) Kommissionen drar slutsatsen att det inte är möjligt att fastställa ett äkta och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från Argentina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit, med tanke på vikten av andra kända faktorer som bidragit till den skadan.

(90) Ett företag, COFCO Argentina SA, gav sig till känna efter offentliggörandet av genomförandeförordning (EU) 2017/1578 och hävdade att det uppfyller alla tre kriterier för nya exporterande tillverkare som anges i artikel 3 i förordningen om slutgiltig tull, och lade fram bevisning till stöd för detta. Kommissionen analyserade begäran och bevisningen. I ljuset av resultaten av den återupptagna undersökningen blev begäran dock irrelevant.

6. **SLUTSATS**

(91) Undersökningen bör avslutas i) eftersom dumpningsmarginalerna från Indonesien är minimala och (ii) därför att det inte kan fastställas att det finns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från Argentina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit enligt kraven i artikel 3.7 i grundförordningen. Detta innebär att befintliga åtgärder som fortfarande är i kraft för de exporterande tillverkare från Argentina och Indonesien som inte lyckats överklaga antidumpningsåtgärderna vid tribunalen, bör upphöra att gälla. Av tydlighetsskäl och för att skapa rättslig säkerhet bör genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 därför upphävas.

(92) De slutgiltiga antidumpningstullar som betalats i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 på import av biodiesel från Indonesien och de provisoriska tullar som slutgiltigt tagits ut i enlighet med artikel 2 i den förordningen, ska återbetalas eller efterges i den mån de avser import av biodiesel som såldes för export till unionen av de företag som med framgång överklagade den förordningen i domstolen, dvs. de argentinska tillverkarna Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), och de indonesiska exporterande tillverkarna PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Ansökan om återbetalning eller eftergift ska göras hos de nationella tullmyndigheterna i enlighet med tillämplig tullagstiftning.

(93) Efter tillkännagivandet hävdade PT Cermerlang Energi Perkasa att återbetalning och eftergift av antidumpningstullar bör vara tillgängliga för alla företag som ådragit sig sådana tullar och inte bara för de företag som med framgång i domstolen ifrågasatt förordningen om slutgiltig tull. Företaget hävdar även att inte bara genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 men även genomförandeförordning 2017/1578 bör upphävas,

(94) För det första erinrade kommissionen om att genomförandeförordning 2017/1578 endast ändrade genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013. Eftersom den senare förordningen upphävts förlorar ändringsförordningen sin rättsliga verkan. Det finns därför inget behov av att uttryckligen upphäva även den förordningen. För det andra är tribunalens annullering av genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 endast tillämplig på de företag som ifrågasatte den förordningen inför domstolen. Följaktligen har de antidumpningstullar som tagits ut på andra företag krävts in enligt unionslagstiftningen. I den mån som WTO:s indonesiska rapport fann att antidumpningsåtgärderna gällande import från Indonesien bör anpassas i enlighet med unionens skyldigheter mot WTO, har kommissionen enats med Indonesien om att genomföra dessa resultat senast i oktober 2018. I enlighet med WTO:s principer för tvistlösning ska ett sådant genomförande vara effektivt från dagen för genomförandet. Kommissionen avvisade därför påståendet att även dessa tullar bör återbetalas eller efterges.

(95) Mot bakgrund av domstolens rättspraxis under senare tid [1] är det även lämpligt att föreskriva en dröjsmålsränta vid återbetalning av slutgiltiga tullar, eftersom de relevanta gällande bestämmelserna för tullar inte föreskriver en sådan ränta, och tillämpningen av nationella regler skulle leda till en otillbörlig snedvridning mellan ekonomiska aktörer beroende på vilken medlemsstat som väljs för förtullning.

7. **UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER**

(96) Alla parter underrättades om kommissionens undersökningsresultat och beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter.

(97) Den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen har inte avgett något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningsförfarandet beträffande import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning med ursprung i Argentina och Indonesien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-nummer 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-nummer 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 och 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-nummer 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 och 3824 99 92 20), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (Taric-nummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 30) (nedan kallad *biodiesel*) avslutas härmed.

Artikel 2

De slutgiltiga antidumpningstullar som betalats i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 på import av biodiesel från Argentina och Indonesien och de provisoriska antidumpningstullar som slutgiltigt tagits ut i enlighet med artikel 2 i den förordningen ska återbetalas eller efterges i den mån de avser import av biodiesel som såldes för export till unionen av följande företag:

Företag	Taric-tilläggsnummer
Argentina	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

[1] Domstolens dom av den 18 januari 2017, C-365/15, *Wortmann* ECLI:EU:C:2017:19, punkterna 35–39.

Företag	Taric-tilläggsnummer
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonesien	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Ansökan om återbetalning eller eftergift ska göras hos de nationella tullmyndigheterna i enlighet med tillämplig tullagstiftning.

Om inte annat anges ska gällande tullbestämmelser tillämpas. Den dröjsmålsränta som ska betalas vid återbetalning som ger rätt till betalning av dröjsmålsränta ska vara den ränta som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* och som gäller den första kalenderdagen i den månad då förfallodagen infaller, plus en procentenhet.

Artikel 3

Genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 ska upphöra att gälla.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 oktober 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande